Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►B

►M1 NEUVOSTON DIREKTIIVI,

annettu 15 päivänä maaliskuuta 1976,

keskinäisestä avunannosta Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston rahoitusjärjestelmään kuuluvista toimista aiheutuvien saatavien sekä maatalousmaksujen ja tullien perinnässä sekä arvonlisäverosta ◄

(76/308/ETY)

(EYVL L 73, 19.3.1976, s. 18)

Muutettu:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►M1	Neuvoston direktiivi 79/1071/ETY, annettu 6 päivänä joulukuuta 1979	L 331	10	27.12.1979

Muutettu:

►A1	Kreikan liittymisasiakirja (*)	L 291	17	19.11.1979

(*) Tätä asiakirjaa ei ole julkaistu suomenkielisenä.

▼B

►M1 NEUVOSTON DIREKTIIVI,

annettu 15 päivänä maaliskuuta 1976,

keskinäisestä avunannosta Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston rahoitusjärjestelmään kuuluvista toimista aiheutuvien saatavien sekä maatalousmaksujen ja tullien perinnässä sekä arvonlisäverosta ◄

(76/308/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 100 artiklan,

ottaa huomioon yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 21 päivänä huhtikuuta 1970 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 729/70 ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 2788/72 ([2]), ja erityisesti sen 8 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ([3]),

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([4]),

sekä katsoo, että

nykyisessä vaiheessa jonkin jäsenvaltion viranomaisten laatimassa asiakirjassa tarkoitettua saatavaa ei voida periä toisessa jäsenvaltiossa,

perintää koskevat kansalliset säännökset muodostavat jo siksi, että niiden soveltamisala rajoittuu kansalliselle alueelle, esteen yhteismarkkinoiden perustamiselle tai toiminnalle; tämä tilanne ei mahdollista yhteisön säännösten yhtenäistä ja tasapuolista soveltamista varsinkaan yhteisen maatalouspolitiikan alalla, ja se helpottaa vilpillisiä toimia,

tämän vuoksi on tarpeen antaa yhteisiä sääntöjä keskinäisestä avunannosta perinnässä,

näitä sääntöjä on sovellettava sekä Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston rahoitusjärjestelmään kuuluvista eri toimenpiteistä aiheutuvien saatavien että maatalousmaksujen ja tullien perintään jäsenvaltioiden rahoitusosuuksien korvaamisesta yhteisön omilla varoilla 21 päivänä huhtikuuta 1970 tehdyn päätöksen 70/243/EHTY, ETY, Euratom ([5]) 2 artiklassa ja liittymisasiakirjan 128 artiklassa tarkoitetulla tavalla; sääntöjä on sovellettava myös näihin saataviin liittyvien korkojen ja kulujen perintään,

keskinäisen avunannon on tapahduttava siten, että viranomainen, jolta avunantoa pyydetään, toisaalta toimittaa avunantoa pyytävälle viranomaiselle tämän tarvitsemat tiedot ensin mainitun viranomaisen kotipaikkajäsenvaltiossa syntyneiden saatavien perintää varten ja ilmoittaa velalliselle kaikista tästä jäsenvaltiosta peräisin olevista ja näihin saataviin liittyvistä asiakirjoista sekä toisaalta perii avunantoa pyytävän viranomaisen pyynnöstä saatavat, jotka ovat syntyneet avunantoa pyytävän viranomaisen kotipaikkajäsenvaltiossa,

viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, on käytettävä näitä eri avunantomuotoja noudattaen kotipaikkajäsenvaltion lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä,

on aiheellista määritellä edellytykset, joilla avunantoa pyytävän viranomaisen on laadittava avunantopyynnöt, sekä rajata erityisolosuhteet, joissa viranomainen, jolle pyyntö osoitetaan, voi tietyissä tapauksissa jättää pyynnön täyttämättä,

([1]) EYVL N:o L 94, 28.4.1970, s. 13
([2]) EYVL N:o L 295, 30.12.1972, s. 1
([3]) EYVL N:o C 19, 12.4.1973, s. 38
([4]) EYVL N:o C 69, 28.8.1973, s. 3
([5]) EYVL N:o L 94, 28.4.1970, s. 19

▼B

viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, joutuessa toimimaan avunantoa pyytävän viranomaisen puolesta saatavan perimiseksi sen on voitava, jos sen kotipaikkajäsenvaltiossa voimassa olevat säännökset sen mahdollistavat, ja avunantoa pyytävän viranomaisen suostumuksella, myöntää velalliselle maksuaikaa tai mahdollisuus maksaa vähittäin; näiden maksutapojen myöntämisestä mahdollisesti saatavat korot on siirrettävä avunantoa pyytävän viranomaisen kotipaikkajäsenvaltioon,

avunantoa pyytävän viranomaisen perustellusta pyynnöstä viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, on myös voitava, jos sen kotipaikkajäsenvaltiossa voimassa olevat säännökset sen mahdollistavat, toteuttaa varotoimenpiteitä avunantoa pyytävässä jäsenvaltiossa syntyneiden saatavien perinnän varmistamiseksi; näille saataville ei kuitenkaan saa antaa mitään etuoikeuksia sen viranomaisen kotipaikkajäsenvaltiossa, jolle pyyntö osoitetaan,

perintämenettelyn aikana sen viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, kotipaikkajäsenvaltiossa voi tapahtua, että se, jota asia koskee, kiistää saatavan tai avunantoa pyytävän viranomaisen kotipaikkajäsenvaltiossa annetun asiakirjan, joka mahdollistaa sen perimisen; tällöin on aiheellista säätää, että sen, jota asia koskee, on annettava kiistetty toimi avunantoa pyytävän viranomaisen kotipaikkajäsenvaltion toimivaltaisen laitoksen käsiteltäväksi ja että viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, on lykättävä aloittamaansa täytäntöönpanomenettelyä, kunnes kyseinen toimivaltainen laitos on tehnyt päätöksen asiassa,

on aiheellista säätää, että perintään liittyvän keskinäisen avunannon yhteydessä toimitettuja asiakirjoja ja tietoja ei saa käyttää muihin tarkoituksiin,

tämän direktiivin säännökset eivät saa johtaa sellaisen tiettyjen jäsenvaltioiden keskinäisen avunannon rajoittamiseen, joka perustuu kahdenvälisiin tai monenvälisiin sopimuksiin tai järjestelyihin, ja

on tärkeää varmistaa keskinäisen avunannon sopusointuinen toiminta ja säätää sitä varten yhteisön menettelystä, jolla voidaan vahvistaa sen soveltamista koskevat käytännön yksityiskohtaiset säännöt sopivassa määräajassa; on perustettava komitea tiiviin ja tehokkaan yhteistyön järjestämiseksi jäsenvaltioiden ja komission välillä tällä alalla,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tässä direktiivissä vahvistetaan säännöt, jotka jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten on sisällettävä sen varmistamiseksi, että jokaisessa jäsenvaltiossa voidaan periä toisessa jäsenvaltiossa syntyneitä 2 artiklassa tarkoitettuja saatavia.

2 artikla

Tätä direktiiviä sovelletaan kaikkiin saataviin, jotka liittyvät:

a) tukiin, interventioihin ja muihin toimenpiteisiin, jotka kuuluvat Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston kokonaisvaltaiseen tai osittaiseen rahoitusjärjestelmään, mukaan luettuina näiden toimien yhteydessä perittävät summat;

b) päätöksen 70/243/EHTY, ETY, Euratom 2 artiklan a kohdassa ja liittymisasiakirjan 128 artiklan a kohdassa tarkoitettuihin maatalousmaksuihin;

c) mainitun päätöksen 2 artiklan b kohdassa ja liittymisasiakirjan 128 artiklan b kohdassa tarkoitettuihin tulleihin;

▼M1

d) arvonlisäveroon;

▼B

►M1 e) ◄ edellä tarkoitettujen saatavien perintään liittyviin kuluihin ja korkoihin.

▼B

3 artikla

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

— ”avunantoa pyytävällä viranomaisella” jonkin jäsenvaltion toimivaltaista viranomaista, joka laatii 2 artiklassa tarkoitettuun saatavaan liittyvän avunantopyynnön,

— ”viranomaisella, jolle pyyntö osoitetaan” jonkin jäsenvaltion toimivaltaista viranomaista, jolle avunantopyyntö osoitetaan.

4 artikla

1. Viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, on toimitettava avunantoa pyytävälle viranomaiselle tämän pyynnöstä saatavan perintään tarvittavat tiedot.

Näiden tietojen saamiseksi viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, on käytettävä kotipaikkajäsenvaltiossa syntyneiden samanlaisten saatavien perintään sovellettavissa laeissa, asetuksissa ja hallinnollisissa määräyksissä annettuja valtuuksia.

2. Tietojen pyynnössä on ilmoitettava sen henkilön nimi ja osoite, jota toimitettavat tiedot koskevat, sekä sen saatavan luonne ja määrä, jonka perusteella pyyntö esitetään.

3. Viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, ei tarvitse toimittaa tietoja:

a) joita se ei voisi hankkia kotipaikkajäsenvaltiossa syntyneiden vastaavien saatavien perimiseksi;

b) jotka paljastaisivat kaupallisen, teollisen tai ammattisalaisuuden;

c) tai joiden toimittaminen olisi luonteeltaan sellaista, että se vaarantaisi kyseisen valtion turvallisuuden tai yleisen järjestyksen.

4. Viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, on ilmoitettava avunantoa pyytävälle viranomaiselle syyt, joiden vuoksi tietojen pyyntöä ei voida täyttää.

5 artikla

1. Viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, on ilmoitettava vastaanottajalle avunantoa pyytävän viranomaisen pyynnöstä ja kotipaikkajäsenvaltiossa voimassa olevien vastaavien asiakirjojen ilmoittamista koskevien sääntöjen mukaisesti kaikista saatavaan ja sen perintään liittyvistä, myös oikeudellisista asiakirjoista ja päätöksistä, jotka ovat peräisin avunantoa pyytävän viranomaisen kotipaikkajäsenvaltiosta.

2. Ilmoituspyynnössä on oltava vastaanottajan nimi ja osoite, ilmoitettavan asiakirjan tai päätöksen luonne ja kohde sekä tarvittaessa velallisen nimi ja osoite, asiakirjassa tai päätöksessä tarkoitettu saatava sekä kaikki muut tarvittavat tiedot.

3. Viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, on ilmoitettava viipymättä avunantoa pyytävälle viranomaiselle ilmoituspyynnön tulos ja erityisesti päivämäärä, jona asiakirja tai päätös on toimitettu vastaanottajalle.

6 artikla

1. Viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, on toimitettava avunantoa pyytävän viranomaisen pyynnöstä perinnän mahdollistavassa asiakirjassa tarkoitettujen saatavien perintä kotipaikkajäsenvaltiossa syntyneiden vastaavien saatavien perintään sovellettavien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaisesti.

2. Tätä varten kaikkia perintäpyynnön kohteena olevia saatavia on käsiteltävä viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, kotipaikkajäsenvaltion saatavina, lukuun ottamatta tapauksia, joissa sovelletaan 12 artiklaa.

▼B

7 artikla

1. Saatavan perintäpyyntöön, jonka avunantoa pyytävä viranomainen osoittaa toiselle viranomaiselle, on liitettävä virallinen tai oikeaksi todistettu jäljennös saatavan perinnän mahdollistavasta asiakirjasta, joka on peräisin avunantoa pyytävän viranomaisen kotipaikkajäsenvaltiosta, sekä tarvittaessa muut perintään tarvittavat asiakirjat alkuperäiskappaleina tai oikeaksi todistettuina jäljennöksinä.

2. Avunantoa pyytävä viranomainen saa laatia perintäpyynnön ainoastaan, jos:

a) saatavaa tai sen perinnän mahdollistavaa asiakirjaa ei kiistetä avunantoa pyytävän viranomaisen kotipaikkajäsenvaltiossa;

b) avunantoa pyytävä viranomainen on käynnistänyt kotipaikkajäsenvaltiossa perintämenettelyn, jollaista voidaan käyttää 1 kohdassa tarkoitetun asiakirjan perusteella, ja jos toteutetut toimenpiteet eivät ole johtaneet saatavan maksuun kokonaan.

3. Perintäpyynnössä on mainittava sen henkilön nimi ja osoite, jota asia koskee, saatavan luonne, pääoman sekä korkojen ja kulujen summat ja kaikki muut tarvittavat tiedot.

4. Lisäksi perintäpyynnössä on oltava avunantoa pyytävän viranomaisen ilmoitus, jossa täsmennetään, mistä päivästä perintä on mahdollinen avunantoa pyytävän viranomaisen kotipaikkajäsenvaltiossa voimassa olevien säännösten mukaisesti, ja vahvistetaan, että 2 kohdassa tarkoitetut edellytykset ovat täyttyneet.

5. Avunantoa pyytävän viranomaisen on toimitettava viranomaiselle, jolle pyyntö osoitetaan, kaikki perintäpyyntöön johtaneeseen asiaan liittyvät tiedot heti ne saatuaan.

8 artikla

Saatavan perinnän mahdollistavan asiakirjan on oltava tarvittaessa sen viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, kotipaikkajäsenvaltiossa voimassa olevien säännösten mukaisesti vahvistettu, hyväksytty, täydennetty tai korvattu asiakirjalla, joka mahdollistaa sen täytäntöönpanon kyseisen jäsenvaltion alueella.

Asiakirjan vahvistamisen, hyväksymisen, täydentämisen tai korvaamisen on tapahduttava mahdollisimman pian perintäpyynnön saapumisen jälkeen. Niistä ei voida kieltäytyä, jos asiakirja, joka mahdollistaa perinnän avunantoa pyytävän viranomaisen kotipaikkajäsenvaltiossa, on muodoltaan sääntöjen mukainen.

Jos jonkin edellä tarkoitetun muodollisuuden täyttäminen antaa aiheen tarkistukseen tai kiistämiseen, joka koskee saatavaa tai sen perinnän mahdollistavaa, avunantoa pyytävän viranomaisen toimittamaa asiakirjaa, sovelletaan 12 artiklaa.

9 artikla

1. Perintä on suoritettava sen viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, jäsenvaltion valuuttana.

2. Viranomainen, jolle pyyntö osoitetaan, voi kotipaikkajäsenvaltiossa voimassa olevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten salliessa ja avunantoa pyytävää viranomaista kuultuaan myöntää velalliselle maksuaikaa tai antaa tälle mahdollisuuden maksaa vähittäin. Viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, tältä maksuajalta perimät korot on siirrettävä avunantoa pyytävän viranomaisen kotipaikkajäsenvaltioon.

Avunantoa pyytävän viranomaisen kotipaikkajäsenvaltioon on siirrettävä myös kaikki muut korot, joita viivästyneestä maksusta peritään sen viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, kotipaikkajäsenvaltiossa voimassa olevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaisesti.

▼B

10 artikla

Perittävillä saatavilla ei saa olla etuoikeuksia sen viranomaisen kotipaikkajäsenvaltiossa, jolle pyyntö osoitetaan.

11 artikla

Viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, on ilmoitettava viipymättä avunantoa pyytävälle viranomaiselle toimista, joita se on toteuttanut perintäpyynnön johdosta.

12 artikla

1. Jos henkilö, jota asia koskee, kiistää perintämenettelyn aikana saatavan tai avunantoa pyytävän viranomaisen kotipaikkajäsenvaltiosta peräisin olevan asiakirjan, joka mahdollistaa saatavan perinnän, kyseisen henkilön on annettava asia avunantoa pyytävän viranomaisen kotipaikkajäsenvaltion toimivaltaisen laitoksen ratkaistavaksi kyseisessä jäsenvaltiossa voimassa olevien säännösten mukaisesti. Avunantoa pyytävän viranomaisen on ilmoitettava tästä toimesta viranomaiselle, jolle pyyntö osoitetaan. Myös henkilö, jota asia koskee, voi ilmoittaa tästä toimesta viranomaiselle, jolle pyyntö osoitetaan.

2. Kun viranomainen, jolle pyyntö osoitetaan, on vastaanottanut 1 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen joko avunantoa pyytävältä viranomaiselta tai henkilöltä, jota asia koskee, sen on keskeytettävä perintämenettely, kunnes toimivaltainen laitos tekee päätöksen asiassa. Viranomainen, jolle pyyntö osoitetaan, voi toteuttaa varotoimenpiteitä perinnän varmistamiseksi, jos se pitää niitä tarpeellisina, siltä osin kuin sen kotipaikkajäsenvaltiossa voimassa olevat lait ja asetukset mahdollistavat sen vastaavien saatavien osalta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 13 artiklan soveltamista.

3. Kun kiistäminen koskee perintätoimenpiteitä, jotka on toteutettu sen viranomaisen kotipaikkajäsenvaltiossa, jolle pyyntö osoitetaan, asia on annettava tämän jäsenvaltion toimivaltaisen laitoksen ratkaistavaksi sen lakien ja asetusten mukaisesti.

4. Kun toimivaltainen laitos, jonka ratkaistavaksi asia on 1 kohdan mukaisesti annettu, on oikeudellinen tai hallinnollinen tuomioistuin, tämän tuomioistuimen päätös, jos se on avunantoa pyytävälle viranomaiselle myönteinen ja mahdollistaa saatavan perinnän avunantoa pyytävän viranomaisen kotipaikkajäsenvaltiossa, on 6, 7 ja 8 artiklassa tarkoitettu ”perinnän mahdollistava asiakirja”, ja saatavan perintä on toteutettava tämän päätöksen perusteella.

13 artikla

Avunantoa pyytävän viranomaisen perustellusta pyynnöstä viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, on toteutettava varotoimenpiteitä saatavan perinnän varmistamiseksi siltä osin kuin sen kotipaikkajäsenvaltiossa voimassa olevat lait ja asetukset sen mahdollistavat.

Ensimmäisen kohdan täytäntöön panemiseksi sovelletaan soveltuvin osin 6 artiklaa, 7 artiklan 1, 3 ja 5 kohtaa sekä 8, 11, 12 ja 14 artiklaa.

14 artikla

Viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, ei tarvitse:

a) toteuttaa 6-13 artiklassa tarkoitettua avunantoa, jos saatavan perintä on velallisen tilanteen vuoksi omiaan aiheuttamaan vakavia taloudellisia tai sosiaalisia vaikeuksia sen kotipaikkajäsenvaltiossa;

b) aloittaa saatavan perintää, jos avunantoa pyytävä viranomainen ei ole käyttänyt kotipaikkajäsenvaltion alueella kaikkia keinoja kyseisen saatavan perimiseksi.

▼B

Viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, on ilmoitettava avunantoa pyytävälle viranomaiselle syyt, joiden vuoksi avunantopyyntöä ei voida täyttää. Tämä perusteltu kieltäytyminen on annettava tiedoksi myös komissiolle.

15 artikla

1. Vanhentumista koskevia kysymyksiä sääntelevät yksinomaan avunantoa pyytävän viranomaisen kotipaikkajäsenvaltiossa voimassa olevat säännökset.

2. Viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, toteuttamia avunantopyynnön mukaisia perintätoimia, jotka, jos avunantoa pyytävä viranomainen olisi toteuttanut ne, olisivat aiheuttaneet vanhentumisen lykkäytymisen tai keskeytymisen avunantoa pyytävän viranomaisen kotipaikkajäsenvaltiossa voimassa olevien säännösten mukaisesti, on pidettävä tältä osin toteutettuina viimeksi mainitussa jäsenvaltiossa.

16 artikla

Viranomainen, jolle pyyntö osoitetaan, saa toimittaa sille tämän direktiivin soveltamiseksi toimitetut asiakirjat ja tiedot ainoastaan:

a) avunantopyynnössä tarkoitetulle henkilölle;

b) saatavien perinnästä vastaaville henkilöille ja viranomaisille sekä ainoastaan perintää varten;

c) oikeusviranomaisille, jotka käsittelevät saatavien perintää koskevista asioita.

17 artikla

Avunantopyyntöihin ja niiden liitteisiin on liitettävä käännös sen viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, kotipaikkajäsenvaltion virallisella kielellä tai jollakin sen virallisista kielistä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kyseisen viranomaisen oikeutta kieltäytyä käännöksen toimittamisesta.

18 artikla

Jäsenvaltioiden on luovuttava vastavuoroi isesti tämän direktiivin mukaisesti toisilleen antamastaan keskinäisestä avunannosta aiheutuvien kustannusten korvaamisesta.

Avunantoa pyytävän viranomaisen kotipaikkajäsenvaltio on kuitenkin vastuussa sen viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, kotipaikkajäsenvaltiolle saatavan olemassaolon ja avunantoa pyytävän viranomaisen lähettämän asiakirjan pätevyyden osalta perusteettomiksi todettujen toimien rahallisista seurauksista.

19 artikla

Jäsenvaltioiden on toimitettava toisilleen luettelo viranomaisista, joilla on valtuudet laatia tai vastaanottaa avunantopyyntöjä.

20 artikla

1. Perustetaan perintäkomitea, jäljempänä ”komitea”, joka muodostuu jäsenvaltioiden edustajista ja jonka puheenjohtajana on komission edustaja.

2. Komitea laatii työjärjestyksensä.

21 artikla

Komitea voi käsitellä kaikkia tämän direktiivin soveltamiseen liittyviä kysymyksiä, jotka sen puheenjohtaja saattaa sen käsiteltäviksi joko omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion edustajan pyynnöstä.

▼B

22 artikla

1. Tämän direktiivin 4 artiklan 2 ja 4 kohdan, 5 artiklan 2 ja 3 kohdan, 7 artiklan 1, 3 ja 5 kohdan, 9 ja 11 artiklan sekä 12 artiklan 1 kohdan soveltamista sekä valuuttojen muuntamista, perittyjen summien siirtoa ja avunantopyynnön aiheuttavien saatavien vähimmäissumman määrittämistä koskevat käytännön yksityiskohtaiset säännöt annetaan 2 ja 3 kohdassa määriteltyä menettelyä noudattaen.

2. Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen annettavista säännöksistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan. Lausunto annetaan ►A1 forty-five ◄ äänen enemmistöllä, ja jäsenvaltioiden äänet painotetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa määrätyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

3. a) Komissio antaa ehdotetut säännökset, jos ne ovat komitean lausunnon mukaiset.

b) Jos ehdotetut säännökset eivät ole komitean lausunnon mukaiset tai lausuntoa ei ole annettu, komissio tekee viipymättä neuvostolle ehdotuksen tarvittavista säännöksistä. Neuvosto ratkaisee asian määräenemmistöllä.

c) Jos neuvosto ei ole ratkaissut asiaa kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asia on tullut vireille neuvostossa, komissio tekee päätöksen ehdotetuista säännöksistä.

23 artikla

Tämän direktiivin säännökset eivät estä soveltamasta laajempaa keskinäistä avunantoa, jota tietyt jäsenvaltiot myöntävät tai myöntäisivät toisilleen sopimusten tai järjestelyjen perusteella, mukaan luettuna avunanto oikeudellisten tai muiden asiakirjojen ilmoittamisen alalla.

24 artikla

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät toimenpiteet voimaan viimeistään 1 päivänä tammikuuta 1978.

25 artikla

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tämän direktiivin soveltamiseksi antamistaan säännöksistä. Komissio toimittaa nämä tiedot muille jäsenvaltioille.

26 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.